

Zijn liefdezon

Vader, lijk ik al iets meer
op Uw Zoon die mij wil leren
dat de aarde schoner wordt
als Zijn liefde zal regeren?
Geef mij meer begrip voor elk,
zoekend waar hun wortels groeiden,
laat mij een ontfermer zijn
voor geplaagden en vermoeiden.

Vader, lijk ik al iets meer
op Uw Zoon, Uw teerbeminde?
Kunt U elke dag Zijn kracht
en Zijn vreugde in mij vinden?
Zijn geduld en evenwicht,
ziet U die al welig bloeien?
Ga ik ondanks mijn tekort
zo naar Jezus' beeld toegroeien?

Niet omdat ik Hem steeds noem,
doch Zijn wezen na te streven,
dat laat mij als erfgenaam
eenmaal in Zijn hemel leven.
Hij verlangt niet meer van mij
dan Zijn knecht te zijn in 't kleine,
om ons heen Zijn liefdezon
vol van kracht te laten schijnen!

Een bezoekje

Wat schuchter kijkt ze door het raam.

'Mag ik hier binnenkomen,
om even samen oog in oog
als vrienden stil te dromen?

Er wordt zo vaak teveel gepraat
met woorden die niets zeggen,
wellicht kan ik slechts door één zin
een klank diep in je leggen.'

En zo betreedt ze stil mijn hart
op zachte kousenvoeten,
voordat ze weer iets verder gaat
en and'ren zal ontmoeten.

Zo scheidt ze hier een plaats van rust,
een plek om te verblijven,
en met een tere, lieve klank
geschiedenis te schrijven.

'Ik moet weer verder,' zegt ze zacht,
'om velen te verwarmen!

Want wie wil, zeg het nu eens zelf,
de liefde niet omarmen?'

Ze laat een waas van vrede na,
alsof er eng'len zwijgen.

Mijn God, mag ik toch morgen weer
zo'n lief bezoekje krijgen!

Zoals Jezus

Ik zie Jezus nog zo hand'len,
zonder oordeel of gericht
met een blik van naastenliefde
op Zijn vriend'lijk aangezicht.
Hij beminde ieder ander,
vroeg niet naar geloof of aard
en de tollenaar zei Hij zelfs:
'Mens, jij bent Mij alles waard!'

Jezus keek naar de gezindheid
van een hart dat openstond,
waarin Hij door al Zijn liefde
vaak Zijn eigen wezen vond.
Dat was voor de Heer maatgevend
om de and'ren bij te staan
en als Vriend en als Verlosser
blij met hen de weg te gaan.

Zo kon Hij het hart gaan vormen:
voor een elk tot hulp bereid,
dragend, ondanks de verschillen,
als een Vriend de levensstrijd.
Slechts de overeenkomst zoekend
bij de mens die eerlijk was,
waarin Hij, trots veel gebreken,
toch de liefde Gods in las.

Laten wij zo met elkander
minnen hen die God ons geeft,
opdat uit ons doen zal blijken
dat in ons Gods liefde leeft.
Dat is zo de Heer ons voorgaat,
dat is, wat Hij gaarne ziet:
Altijd dienen, altijd zeeg'nen
met een hart dat liefde biedt!

Een eeuwigheidszaadje

Ik denk dat elke beschaving
uiteind'lijk niet blijft bestaan,
dat aardse rijkdom en welvaart
eens tot stof zullen vergaan.
En alles wat men vergaard heeft
blijkt later glitter en schijn.

Eén ding heeft eeuwigheidswaarde:
dat zal de liefde steeds zijn!
Een woord uit liefde gesproken
geeft duizendvoudige vrucht.
Een arm spontaan uitgestoken
maakt licht de donkerste lucht.

Er is behoefte aan warmte,
een woord eenvoudig en klein.
Wat blijft als alles zal wank'len:
dat zal de liefde steeds zijn!
Strooi maar op dorstige weiden,
werp daar het zaad in het rond.

Laat uit je daden gaan blijken
dat jij een hemelglans vond.
Zoek naar een plaats die verdord is
door bange zorgen en pijn.
Plant daar een eeuwigheidszaadje:
dat zal de liefde steeds zijn!